

Č. j.:
MHMP 138867/2025
Sp. zn.:
S-MHMP 55443/2025

Počet listů/příloh: -/1
Datum:
14.02.2025

Výroční zpráva o činnosti hlavního města Prahy v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, za rok 2024

Výroční zpráva o poskytování informací za rok 2024 je zpracována na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), který stanovuje hlavnímu městu Praze, coby povinnému subjektu dle ust. § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, povinnost každoročně zveřejnit údaje o této činnosti v předepsané struktuře vždy do 1. března následujícího kalendářního roku (dle ust. § 18 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím).

Předmětem výroční zprávy je souhrnná evidence písemných žádostí fyzických a právnických osob o poskytnutí informace, které byly v roce 2024 vyřizovány povinným subjektem podle zákona o svobodném přístupu k informacím a dle nařízení ředitele Magistrátu hlavního města Prahy č. 8/2021 k postupu při vyřizování žádostí o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím v Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „MHMP“) a poskytování informací členům Zastupitelstva hlavního města Prahy.

Za rok 2024 se na základě zákona o svobodném přístupu k informacím projevil zájem veřejnosti o informace týkající se činnosti povinného subjektu takto:

I. Počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti

Žadatelé bylo podáno celkem **921** žádostí a ve **198** případech bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace (k úplnému odmítnutí žádosti došlo v **131** případech a k částečnému odmítnutí žádosti došlo v **67** případech).

II. Počet podaných odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti

K MHMP bylo podáno **89** odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí (části) žádosti o poskytnutí informace.

III. Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které MHMP vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení

Zákonnost rozhodnutí MHMP o odmítnutí (části) žádosti o poskytnutí informace byla správním soudem v roce 2024 přezkoumávána v **1 případě**, a to Nejvyšším správním soudem, v rozsudku č. j. 5 As 1/2023-48 ze dne 21. 2. 2024:

Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem ze dne 21. 2. 2024, č. j. 5 As 91/2023-48 rozhodl v právní věci žalobce J. F., zast. JUDr. Petrem Buluškem, advokátem se sídlem Palackého třída 223/5, Nymburk, proti žalovanému MHMP, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023, č. j. 5 A 159/2019-77 (dále jen „rozsudek MS v Praze“). NSS shledal kasační stížnost jako důvodnou a rozsudek MS v Praze zrušil podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s., stejně jako rozhodnutí správních orgánů obou stupňů (povinného subjektu i MHMP) a věc vrátil MHMP k dalšímu řízení podle § 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1, 3 a 4 zákona č. 150/2002, soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížností se žalobce domáhal zrušení rozsudku MS v Praze, kterým MS v Praze zamítl žalobu žalobce, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí MHMP ze dne 10. 10. 2019, č. j. MHMP/2008478/2019, sp. zn. S-MHMP 1920682/2019, jímž MHMP zamítl odvolání žalobce a současně potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2 (dále též „ÚMČ Praha 2“ či „povinný subjekt“) ze dne 27. 8. 2019, č. j. MCP2/312073/2019/OKT/Hru, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 9. 2019, č. j. MCP2/322473/2019/OKT/Hru, o odmítnutí žádosti žalobce podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“).

Žadostí o informace ze dne 7. 6. 2019 žalobce požadoval poskytnutí profesního životopisu a podkladů, na jejichž základě byl zaměstnanec povinného subjektu vybrán na pozici vedoucího odboru správních agend. Povinný subjekt odmítl požadované informace o profesní odbornosti žadateli poskytnout rozhodnutím ze dne 27. 9. 2019, č. j. MCP2/312073/2019/OKT/Hru s odkazem na princip zákazu zneužití práva (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). V odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí povinný subjekt uvedl, že ačkoli obecně informace o profesní odbornosti a vzdělání svých pracovníků povinný subjekt v souladu s judikaturou správních soudů standardně poskytuje, vzhledem k dřívějšímu jednání žalobce, v posuzované věci žádost o informaci s odkazem na princip zákazu zneužití práva odmítl. Nadto zaměstnanec povinného subjektu s poskytnutím svého profesního životopisu žalobci nesouhlasil, projevil obavu o to, že by takto získané informace žalobce jen dále využil jako podklad pro další útoky na svou osobu.

Dne 10. 10. 2019 vydal MHMP jako odvolací orgán napadené rozhodnutí č. j. MHMP 2008478/2019, kterým rozhodnutí povinného subjektu potvrdil a odvolání zamítl. V odůvodnění rozhodnutí MHMP uvedl, že po prostudování spisového materiálu, jehož součástí byly i informace o trestním řízení a v návaznosti na něj i články žalobce publikované na internetových stránkách www.k213.cz dospěl k závěru, že postup povinného subjektu shledává opodstatněným. Shrnul skutkové závěry učiněné povinným subjektem, ztotožnil se i s jím provedenou právní argumentací a odmítl odvolací námitky žalobce jako nedůvodné. Rozhodnutí MHMP č. j. MHMP 2008478/2019 napadl žalobce žalobou, v níž uvedl, že zneužitím práva nemůže být jeho prosté využití; podle stěžovatele má každý „*právo na veřejně poskytované informace, a takové jsou i všechny informace týkající se osobního profesního profilu zaměstnanců státního (městského) aparátu*“.

MS v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. V odůvodnění MS v Praze uvedl, že informace týkající se dosaženého vzdělání a odborné praxe zaměstnance povinného subjektu by bylo zásadně možné poskytnout, neboť jde o osobu zastávající v rámci veřejné správy rozhodovací pozici; odkázal zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 12/2015-46, č. 3310/2015 Sb. NSS, z jehož závěrů významně vycházel, včetně toho, že informace o

dosaženém vzdělání a odborné praxi zaměstnanců veřejné správy 5 As 91/2023 – 49 spadají pod pojem „veřejná a úřední činnost“ obsažený v § 5 odst. 2 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále též „zákon o ochraně osobních údajů“), a že zájem na jejich poskytnutí obecně převažuje nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob. Je zde totiž dán zájem na transparentnosti a veřejné kontrole. Podle MS v Praze se v daném případě ovšem o výkon veřejné kontroly nejedná, neboť MS v Praze ve shodě s MHMP i povinným subjektem dospěl k závěru, že cílem žádosti stěžovatele bylo „zneužití“ požadovaných informací pro účely šikanózního jednání a dehonestace zaměstnance povinného subjektu, s jehož rozhodnutím ve věci svého přestupku stěžovatel nebyl spokojen. Podle MS v Praze je v tomto ohledu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí postaveno na racionálních argumentech a má oporu ve správním spise – již ze samotného textu žádosti je zřejmý „popudlivý“ přístup žalobce k povinnému subjektu, jakož i k dotčené osobě. Tento přístup navíc potvrzují i dva články, které žalobce publikoval na internetu (www.k213.cz); tyto články, jejichž kopie povinný subjekt založil do spisu, jsou vedeny konfliktním a značně urážlivým způsobem, přičemž MS v Praze upozornil též na to, že žalobce zde zveřejnil jak fotografii dotčené osoby (bez předchozího souhlasu), tak značně negativní komentář k její osobě, který byl namířen nejen vůči fyzickému vzhledu, nýbrž i proti duševním kvalitám a žalobce ji dokonce kromě častování vulgarismy doporučoval zařadit mezi členy „popravčí čety“.

MS v Praze uzavřel, že správní orgány dospěly ke správnému závěru stran nutnosti odmítnout žádost o informace na základě principu zákazu zneužití práva.

NSS shledal kasační stížnost, kterou se žalobce domáhal zrušení rozsudku MS v Praze, jako důvodnou. Podstatou kasační stížnosti je nesouhlas žalobce s tím, že MS v Praze – s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti (obsah žádosti a přechodí jednání žalobce) – dovodil zneužití práva a akceptoval ho jako důvod pro odmítnutí žádosti, kterou se žalobce dožadoval poskytnutí informací týkajících se osobních údajů.

Zákaz zneužití práva je prostředkem ultima ratio, který lze aplikovat ve zcela výjimečných situacích. Může se jednat např. o šikanózní, urážlivé či útočné jednání, jímž by měl žadatel v úmyslu poškodit dotčenou osobu, anebo o kverulační či obstrukční jednání s cílem paralyzovat úřední činnost povinného subjektu; viz např. rozsudek NSS ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 370/2019-23, a tam citovanou judikaturu. Přičemž důvody naznačeného jednání mohou být různé a jedním z nich může být jistě i to, že se ze strany žalobce jedná o jakousi „odvetu“ v reakci na předcházející postup povinného subjektu; snahu mstít se zaměstnanci veřejné správy např. za vydané rozhodnutí tím, že si o něm žalobce (účastník jiného řízení) získává a poté příp. zveřejňuje informace.

Právě tento „odvetný“ motiv povinný subjekt, potažmo MHMP dovodil v případě žalobce, jehož žádost vyhodnotil jako zneužití práva. Na tuto žádost však lze podle NSS nahlédnout i opačně, a to tak, že sleduje legitimní cíl, tj. kontrolu veřejné správy. Neboť i sám žalobce – účastník přestupkového řízení, v němž mu byla uložena pokuta – naznačuje (a to nejen v kasační stížnosti), že nebyl spokojen s vedením přestupkového řízení a s výsledným rozhodnutím, které ve věci vydala příslušná součást povinného subjektu vedená dotčeným zaměstnancem.

Přesto jako určitý doprovodný prostředek nikoli nápravy, ale kontroly, nelze vyloučit žádost o informace, jejíž podání je zde zjevně motivováno negativní zkušeností žalobce (i když nutně subjektivní) s přestupkovým řízením vedeným povinným subjektem. Jde o součást kontroly činnosti veřejné správy v širším slova smyslu, kam spadá nepochybně i to, jakou praxi a vzdělání má zaměstnanec (navíc ve vedoucí pozici) podílející se na rozhodovací činnosti veřejné správy.

K neposkytnutí těchto informací NSS nevidí žádný rozumný důvod. Nejde o nerespektování práva na ochranu soukromí, včetně ochrany osobních údajů – sama relevantní právní úprava výslovně stanoví, že jde-li o

informace ohledně veřejné nebo úřední činnosti, tyto se zásadně poskytují, viz § 8a odst. 2 InfZ. Již zákonodárce zde provedl poměření dotčených práv, tj. práva na soukromí a práva na informace, které ve svých důsledcích skrze získané informace umožňuje kontrolovat veřejnou správu a aktivně využívat svobodu projevu.

NSS k obsahu článků uveřejněných na www.k213.cz uvedl, že se nevymykají sarkastickému až urážlivému tónu žádosti, který je jistě nevhodný, navíc v člancích i místy hanlivý a konfliktní, jak vyplývá z rekapitulace celé věci – viz výraz zpochybňující u vedoucího odboru ÚMČ Praha 2 dostatek úsudku („evidentní blbec“), a to i s ohledem na jeho vzhled (žalobce v článku ze dne 7. 6. 2019 zveřejnil i fotografii dotyčného úředníka, kterého označil jako „bodyguarda“ evokujícího myšlenku, „...jestli kromě přestupkového oddělení nezaložili na M. č. P - 2 také rovnou popravčí oddělení, přičemž zaměstnanec byl, asi pro nedostatek práce, právě přesunut“; podle stěžovatele se přitom na úřadě „tradičně ctily jiné hodnoty než svaly, ovládané chabým rozumem“).

Naznačený způsob vedení veřejné diskuse NSS v žádném případě neschvaluje, přesto je přesvědčen, že žalobcem požadované informace ve vztahu k „profesnímu životopisu“ (tj. vzdělání a odborné praxi) nebylo možné neposkytnout. Nejde o informace mající samy o sobě negativní informační obsah, jakkoli nelze vyloučit, že by mohly negativní konotaci získat např. tehdy, pokud by dosažené vzdělání a odborná praxe zcela zjevně neodpovídaly pozici, kterou zaměstnanec ve veřejné správě zastává. V takovém případě by však bylo na místě na danou skutečnost upozornit a v rámci kontroly ji podrobit veřejné diskusi.

Požadované informace o vzdělání a odborné praxi vypovídají o základních předpokladech pro výkon úředních činností dotčených zaměstnanců povinného subjektu. Právě k ověření těchto předpokladů ve své podstatě směřoval svojí žádostí žalobce, byť tak činil nevhodným a konfrontačním způsobem, který je ovšem zejména jeho vizitkou – a to nejen po stránce obsahové, ale také gramatické.

Podle NSS nelze v této souvislosti dělat arbitra veřejné diskuse a jakkoli lze mít zásadní pochybnosti o úrovni této diskuse, kterou již před podáním žádosti žalobce vedl a ke které by jistě mohly přispět i jím požadované informace (v tom lze s městským soudem i MHMP souhlasit), nejedná se o případ zneužití práva.

NSS nenařídil MHMP, resp. povinnému subjektu požadované informace poskytnout podle § 16 odst. 6 InfZ, neboť životopis dotčeného zaměstnance obsahoval další informace, které s výkonem práce přímo nesouvisí a je třeba je samostatně posoudit a u dalších podkladů „na jejichž základě byl vybrán k práci, kterou dělá“ není zcela zřejmé, o jaké informace se má vlastně jednat a bylo by na místě žalobce v souladu s § 14 odst. 5 písm. b) InfZ vyzvat k upřesnění žádosti.

Právní zastoupení bylo zajištěno zaměstnancem hlavního města Prahy zařazeným do MHMP v rámci běžné pracovní agendy. MHMP bylo uloženo zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce částku 1 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

IV. Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence

Při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím nebyla povinným subjektem poskytnuta žádná výhradní licence.

V. Počet stížností podaných podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

V roce 2024 bylo podáno **39** stížností na postup MHMP při vyřizování žádostí o poskytnutí informace. Důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení je uveden v příloze č. 1 této výroční zprávy.

VI. Další informace vztahující se k uplatňování zákona o svobodném přístupu k informacím

MHMP v roce 2024 odložil **68** žádostí o informace a **20** žádostí o informace odložil částečně. MHMP jako nadřízenému orgánu bylo předloženo k rozhodnutí **68** odvolání proti rozhodnutím povinných subjektů o odmítnutí (části) žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím a **63** stížností proti postupu povinných subjektů při vyřizování žádosti o poskytnutí informace. MHMP v **roce 2024** poskytl informace po úhradě nákladů v celkové výši **26 500**. MHMP vydal **6** informačních příkazů. MHMP obdržel **1** podnět k přezkumu dle ust. § 16b zákona o svobodném přístupu k informacím.

Mgr. Rudolf Kramář, Ph.D.

vedoucí oddělení kontrolně-metodického
pověřen řízením odboru právní podpory
podepsáno elektronicky

Příloha č. 1

Počet stížností podaných v roce 2024 podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení

Stížnosti podané na postup MHMP v roce 2024	
Celkem podáno stížností:	39
Důvody podání stížností:	
- § 16a odst. 1 písm. a)	1
- § 16a odst. 1 písm. b)	25
- § 16a odst. 1 písm. c)	10
- § 16a odst. 1 písm. d)	6
Vyhovění stížnosti Magistrátem (§ 16a odst. 5):	18
Vyřízení stížnosti nadřízeným orgánem (příslušným ústředním správním úřadem):	
- § 16a odst. 6 písm. a)	5
- § 16a odst. 6 písm. b)	2
- § 16a odst. 6 písm. c)	0
- § 16a odst. 6 písm. d)	0
- § 16a odst. 7 písm. a)	2
- § 16a odst. 7 písm. b)	2